

Пише:
Драган
Тепавчевић

Бризбејн, новембра 2007.

Преда мном "Glen Moray" single malte whisky и хамлетовска дилема "отворити или не отворити".

Предивно упакован и стикетиран, мами на нешто егзотично што још нисам пробао па све више личим себи на Андришевог Ђоркана који је гледао усне мулаткиње на флашици од рума и питао се колико још такве љепоте има у свијету.

Мој проблем, као и сви проблеми, како кажу психолози, потиче из дјетињства.

Увијек смо најбоље поклоне чували да би их носили другим неким поводима, а ако би се нешто и "начело", онда би сва сладострасна ишчекивања наједном ишчезла и не би имала онај замишљени укус непознатог.

Како да сад отворим виски који мами, а баш овог мјесеца је слава мом најбољем пријатељу и требало би понијети нешто другачије и значајније.

Откако сам у Аустралији, бар у двадесет оваквих флаша сам данима гледао, а закleo бих се да сам половицу неком одних разноразних поводама.

"Отворити или не отворити", питање је сад.

Кладим се да сам тек полазио у основну школу кад су биле популарне бомбоњере.

Ми, дјеца, често смо их добијали кад би долазио неко од родбине или пријатеља, али се не сјећам да смо их често и пробали. Можда и јесмо оне обичне, али оне велике с рајским сликама ружа и којекваког цвијећа на поклошцу, ријетко. Мајка је то склањала још док су гости били у нашој кући и домишљала ко ових дана има славу, а ко рођендан.

Пошто су и моји другари имали сличне проблеме, договорили смо се да с једног краја стављамо непримјетне рецке мастиљавом оловком. Бомбоњера је неколико година путовала кроз село. Од славе до славе, од рођендана до рођендана, од испраћаја у војску до бабина и насеља, а рок јој је био бар четири пута истекао.

Сигуран сам да је бар једном у пола године поново стизала у нашу кућу, а пошто више није било простора на једној, рецке смо уписивали на другој страни.

Ријетке ствари су се чувале за ријетке поводе и још рјеђе пријатеље.

Какве све будалаштине нисам добивао и само гледао у њих. Лименка соса-sole је била прави трофеј који нисам задржао, постер

ШТЕДИ ДАНАС, ШТЕДИ СУТРА...

за филм "Таксиста" никада нисам залијепио на зид своје спаваће собе, никад испушио цијелу штеку Гитанеса, никада употријебио двије бочице Jullesa, никада одиграо партију преферанса са првим "мађарицама" које ми је неко донио из Будимпеште.

И кад сам у гимназији, на неку блесаву фору, мазнуо Славицу, најљепшу дјевојку из сарајевске економске школе, озбиљно сам се побојјао да неком од пријатеља ускоро није рођендан.

Додуше, сама је отишла кад је Владо правио испраћај за војску. Не могу. Јаче је то од мене.

Купим гајбу Цроњн лагера и домаћег ВБ пива и онда циркам ВБ. Све контам да неко не бане, а немам чиме да га ваљано почастим. У Долима, код Билеће, људи су носили "радне" и "штедне" кошуље.

"Штедне" су се чувале за свадбе и вјенчања, а дешавало се да, ако је већ нису појели мољци, приспију штедиши за укуп.

Мој тетак је неким поводом добио чешки пиштољ и двадесет метака још у доба кад је пиштољ за мене изгледао као вишестељни баљач ракета. Све се каним да га упитам да ли је икада иједан метак испалио из њега. А чистио га је једном седмично.

Кад боље размислим, не вјерујем да има широкогрудних људи од Срба. Поклањају другима оно што су одувјек жељели и што никада нису пробали. Ваљда су нам зато и државе одувјек климаве биле.

Комплекси, широкогрудост или штедња, питање је, сад и опет. Отац мог друга, Перо, који живи на Палама, био је један од првих сарајевских молера приватника. Данима је сједио у кафанама с угледним и важним људима и у поноћним сатима добијао послове да "кречи небо изнад Сарајева". Кречио је и шио и сједио с људима.

Успио је да списка грдну уштеђевину почетком деведесетих, тек неколико година након што је отишао у пријевремену пензију.

Недавно сам се усудио да га у његовој јединој преосталој викендици, која му је сада кућа, упитам да ли му је жао што је све тако олако и на брзину проћердао.

"Јесте", каже Перо, "што нисам брже и још љепше, а добро било, могу ти рећ".

И у средњим осамдесетим, Перо свакодневно цирка добру шљиву и увијек однекуд нађе за њу. Додуше, престао је да пуши на наговор љекара.

Присуствовао сам тој занимљивој рачуници док је Перо циркао своју шљиву и тада палио цигарету за цигаретом. Кад су брат и снаха самозадовољно завршили излагање, Перо је искапио једну, отпухнуо дим и рекао: "А колико сте могли уштедит да нисте јели?" Перо је возио најбоља кола, носио најљепша одијела, јео у најбољим ресторанима и пио најбољу шљиву. И данас купи најбољу, а за исту литру би могао да купи двије, нешто слабије.

Баш њега брига, нико више не слави рођендане, нико се не жени, на славе је престао да иде, а и када је сахрана, вели да га ноге не држе.

Ја још сједим поред "Glen Moray" и размишљам. Начети или не начети.

Тај глагол је на Романији и у пјесме ушао;

"Мала ми се у сузама клепа, дала би ми, ал' није начела".

Послије начињања, нема кајања, знам ја то добро и зато и размишљам.

Дјец сам покуповао све бомбоњере и будалаштине које су им падале на памет.

Кунем се да им нисам купо-

Случајно сам се задесио кад су га посјетили брат и снаха који су се након десетак година принудног изгнанства вратили у родну Дервенту и на згаришту старе куће направили нову.

Причају како и колико су уштедили и показују написмено евиденцију. Веле да су одмах престали да пуше, пута мјесеци и година јесте толико, изнајмљивали најмањи стан, пута мјесеци и година, нису одлазили на годишњи одмор, пута мјесеци и година, шишали једно друго и нису плаћали фризера, пута мјесеци и година...

вао патике веће за два броја јер ће брзо порастити, кћеркине школске торбе бацамо да не би биле "згодне" за буразера, али дјеца су дјеца.

Они још не знају шта је слава најбољег пријатеља, а преда мном неотворена флаша "Glen Moray-a".

invis INC.

Milka Lukačević-AMP
Senior Mortgage Broker

- Najpovoljnije rate za kupovinu stana, kuće, nekretnine
- Refinansiranje i obnove postojećih mortgage-a
- Garancija na rate do 120 dana
- Besplatna usluga
- Sve banke na raspolaganju, da vam ja nađem najpovoljniju ratu
- Radim 7 dana nedeljno

Tel: 604-340-7673

Fax: 604-944-8095

email: milkalukacevic@invis.ca

website: www.invis.ca